

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง โดยมุ่งศึกษาถึงระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำข้อค้นพบที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของสมาชิกและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ สมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง จำนวน 30 คน ประกอบไปด้วย นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 คน รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด 2 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด 27 คน ตัวอย่างที่ศึกษามาจากประชากรทั้งหมด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบทดสอบที่ผู้ศึกษาวิจัยสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 9.01 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ในส่วนของสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในส่วนของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด รวมทั้งการทดสอบสมมติฐานโดยวิธีวิเคราะห์แบบ one-way anova และ chi-square เพื่อหาความแตกต่างและความสัมพันธ์และค่าร้อยละ ในส่วนของข้อเสนอแนะในการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 0.72)

2. ความแตกต่างของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหาร องค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือไม่มีความแตกต่างกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ ไม่มีความสัมพันธ์กัน

4. สมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองส่วนใหญ่มีความเห็นว่าการใช้หลักการบริหาร 4 (ร้อยละ 63.3) เป็นแนวทางประกอบในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ และมีความต้องการความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด (ร้อยละ 50) โดยข้อเสนอว่าควรรให้มีการอบรมสัมมนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ (ร้อยละ 33.3)

จากข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัย แสดงให้เห็นว่าสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมมิได้ส่งผลกระทบต่อความรู้ความเข้าใจของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดทั้งในเชิงความสัมพันธ์และความแตกต่างและภาพโดยรวมแล้วก็มีระดับความรู้ความเข้าใจอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเท่านั้นดังนั้นรัฐบาลและหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัดควรมีการปรับปรุงแก้ไขดังนี้

1. ควรจัดการศึกษาอบรมสัมมนาให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในทุกระดับและทุกด้านให้สามารถปฏิบัติงานได้จริง โดยจัดหลักสูตรการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับ ผู้ปฏิบัติงานในแต่ละระดับ

2. ควรมีการปรับปรุงระเบียบต่างๆ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้มีความชัดเจน เพื่อให้สามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับพื้นที่

3. ควรมีการปรับปรุงบทบาทส่วนกลางจากการควบคุมบังคับบัญชาเป็นการประสานให้ข้อเสนอแนะและชี้แนวทางในเชิงวิชาการ

4. องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะต้องดำเนินงานทางการเมืองและการบริหารควบคู่ไปกับการปฏิบัติหน้าที่ คือ ต้องสร้างศรัทธาทางการเมืองให้ประชาชนยอมรับในรูปแบบการปกครองเพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาการติดต่อประสานงาน หรือขาดความร่วมมือจากชาวบ้าน

5. กระทรวงมหาดไทย โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานให้กับสมาชิกสภาและฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน

ดังนั้น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของสมาชิกสภาและฝ่ายบริหาร องค์การบริหารส่วนจังหวัดที่สูงเพิ่มขึ้นจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น